

Predikan

1 advent 2010, årg. 3

Psalmer: 103:1-3, 641:7, 104, 105, 423, 108

Pär-Magnus Möller

Vem tar din längtan på allvar?

Minns du ens vilken din längtan är?

Vilken är din längtan?

Många människor i vårt land har mist sin längtan. Man har fyllt livet med så mycket att man tillsist tror att man uppfyllt det hjärtat längtat efter. Men snart upptäcker man att det enda man egentligen gjort är att man fyllt sina behov och drifter med vad än behoven och drifterna har ropat efter. Längtan, den djupa och sanna längtan, den ligger kvar – orörd och bortglömd. Längtan ropar efter frid, sanning, liv, hopp, tro, kärlek, helhet och glädje – sann glädje. Längtan är det som djupast formar ditt liv, styr dina val och skapar mening.

Vilken är din längtan?

Nu har vi stigit in i ett nytt kyrkoår och vi får än en gång lyssna till texterna där Jesus kommer ridande in i den heliga staden Jerusalem för att där mötas av folkets jubel. Man hade gått man ut huse eftersom man hört talas om allt det Jesus gjort under sina två år som omkringvandrande profet – och visst hade han gjort underbara saker: Han hade gjort många under och tecken, botat sjuka, mättat tusenden med bara lite bröd och lite fisk. Han hade gått på vattnet, fått träd att vissna, berört människor med sin undervisning och utmanat staten och de som styrde i landet – ja, så till den grad att han levde under ständigt dödshot.

I människors ögon var Jesus allt ifrån en rebell till en undergörare. Folket levde under en ockupationsmakt och var missnöjda med mycket i landet. Man trodde sig därför längta efter en samhällsomstörtare. De som tänkte så gick denna dag ut på gatorna för att hälsa ”befriaren”.

Många människor led under sjukdom och svårigheter – man sade sig därför längta efter en läkare, en helare, en som kunde rädda från sjukdomens meningslöshet och smärta. Många gick därför ut för att möta helaren, läkaren, undergöraren.

Många människor tyckte att Gud gjorde allt för lite i denna värld – de ville se andliga krafter i görningen och de hade hört att Jesus gjort både det ena och det andra undret. Många gick därför ut för att möta den religiöse ledaren, han som kunde exaltera massorna och göra dem fromma och ingjuta hopp i otröstade hjärtan.

Det fanns massor av anledningar för folket att komma ut och möta denne Jesus som nu red in i deras stad. Nu kom ju konungen, han som skulle uppfylla alla människornas behov och krav och förväntningar.

Vad väntar du av Jesus? Det är en viktig fråga! Vad väntar du av Jesus?

För många är frågan ny i vår tid eftersom man inte har någon förväntan på Jesus annat än att han skall vara en del av vår historia, kultur och kanske, i dessa tider, vara en av alla årstidens juldekorationer. Så är det ju tyvärr att många har blivit vilseledda och inbillar sig att Jesus bara är en fantasifigur jämförbar med tomten eller någon annan sagofigur. Om du tillhör den kategorin så vidga dina vyer och ställ dig frågan om vad det är som gör att människor världen över i två tusen år – och i allt större antal år efter år säger att Jesus är den viktigaste personen i deras liv. Vad är det Jesus kommer med som är så viktigt att människor kan säga något sådant om honom?

Men du som har en förväntan på Jesus, vilken är din förväntan?

En del förväntar sig att Jesus är livets ”quickfix” – han som skall göra allt bra, allt från sjukdomar och dåliga relationer till arbetslöshet och olyckor. Man tänker att Jesus liksom kommer till jorden för att ta över vårt eget ansvar, befria oss från det vi borde göra och annat som tynger våra axlar. Men Jesus kom inte för att befria oss från vårt ansvar, varken för våra kroppar, våra relationer, vårt samhälle, vår natur eller vår värld – det ansvaret har vi kvar.

En del förväntar att Jesus är den som skall göra livet skönt och underbart – som ett rus, en religiös kick. Man går liksom in i en annan värld en stund för att uppleva sköna känslor och en erfarenhet av frid och bekymmerslöshet. Och nog kan vi egga oss till sådant, men det har inte med Jesus att göra. Jesus har inte kommit för att ge oss ett religiöst rus.

En del förväntar att Jesus skall vara den moraliske förkunnaren som skall hjälpa oss att skilja mellan rätt och fel – man skyller tidens brottslighet och omoral på att Jesus inte förkunnas i skolor och genom statliga förvaltningar. ”Förr visste man hut och vett och katekesen traggledes i skolorna”. Men Jesus är ingen morallärare och polis. Han kom inte för att tillrättavisa oss och för att säga det som vi redan visste.

När folkskaran som hälsade Jesus välkommen på väg in i Jerusalem började ana att Jesus inte var den som de först hade trott, gjorde de sitt livs misstag – ett misstag som världen intill den sista dagen kommer att tala om. Istället för att ändra och fördjupa sin uppfattning om vem denna underlige Jesus var lät de sin trångsynta besvikelse förvandlas till hat och mordlusta. När Jesus visade sig

svag, vägrade strid och tog på sig mänsklighetens lidande och synd, ropade folkskaran, som några dagar tidigare Jublat: ”Hosianna Davids son, Välsignad vara han som kommer i Herrens namn”, istället: ”Korsfäst, korsfäst”. Folket var så låsta i sin bild av vem Jesus enligt dem borde vara, att de inte såg vem han verkligen var. Så dödade de honom som de längtade efter utan att förstå vad de gjorde: ”Förlåt dem”, sade Jesus, ”de vet inte vad de gör!”

Också vi kan göra samma misstag. Vi kan lätt, på grund av våra förutfattade meningar, missa vem Jesus verkligen är. Vi lever i ett land där vi tror att vi vet vem han är – det ligger liksom i vår kultur att veta - men de flesta har i dag ingen aning. Det finns liksom en uppfattning om att folk förr i tiden mer trodde på Jesus eftersom de inte var så upplysta som vi är i dag, men sanningen är nog snarare den att då visste man mer om vem han var än vi vet i dag och därför prioriterade man annorlunda i livet. Jag vet inte hur många jag mött som i vuxen ålder gått i någon kristen undervisning, t ex en Alpha-grupp, och efteråt, när de förstått vem Jesus verkligen är, sagt: ”Varför är det ingen som berättat detta för mig tidigare – varför har jag låtit så många år gått innan jag lyssnade?”

Vad är det då man upptäckt kring denne Jesus som i dag kommer ridande in i vår skara? Jo, att han inte var den som man trodde att han var – han var inte den gav mig religiösa känslor i största allmänhet, han var inte moralläraren, han var inte behovsuppfyllaren som löste alla mina problem – han var något mycket, mycket större! – Något som man inte trodde fanns; Jesus var min djupa längtans svar.

När vi fått alla våra behov tillfredställda av saker, mat, relationer och av allt vad vi tror oss behöva, så finns ändå längtan efter något annat kvar. Vilsenheten har ännu inte fått någon ledning - den djupa ensamheten gnager fortfarande bakom alla relationer - hungern har inget slut, hur mycket jag än äter – och rädslan lägger ett sorgeflor över allting som vi räknar som vackert i livet. Många människor tror att denna djupa längtan efter befrielse och liv inte finns – man vågar inte tro.

Så kommer Jesus in i en människas liv – ögonen öppnas och plötsligt förstår man. Den Gud som är av evighet har kommit för att söka upp mig. I min djupa ensamhet hör jag rösten av honom som är mig närmare än mitt eget hjärta. I rädslan över döden och meningslösheten möter jag honom som är världens ljus. Begärets oändliga hunger får plötsligt ett bröd som mättar – verkligt mättar, Jesus själv.

Att leva med Jesus innebär inget lätt liv i största allmänhet, men det innebär ett helt liv, ett i djupet helat liv som gör att du orkar och förmår, att du ser i mörkret

och vågar gå, att du är befriad från förlamande rädsla – att din längtan har ett svar, vägen ett mål, hoppet en framtid – och tron ett ansikte. Detta ändrar allt.

Ett nådens år, är temat på denna söndag. Det betyder att vi firar att Gud inte gett upp utan fortsätter söka oss.

Han söker oss som vandrat med Jesus några år – han vill föra oss djupare in i mysteriet och livet med honom, förankra oss djupare i honom vi lärt oss älska.

Han söker upp oss som ibland tvivlar och är osäkra på om min längtan verkligen kan ha ett svar bortom alla behov och drifter. ”Är det som är för bra för att vara sant ändå sant?” Gud söker och ger inte upp.

Han söker oss som inte vågar tro – alla som blivit så sårade av denna tillvaro att man inte vågar lita på någon annan – alla som är så fyllda av sig själv att man inte tror att man behöver Gud – alla som inbillar sig att man som kristen kastar sig in i en ointellektuell dimma så fort man närmar sig Gud och därför tror mer på sin egen hjärnas kapacitet än hjärtats djup. Han söker oss alla för han är svaret på allas vår längtan, vår livslängtan.

Vågar du under det kyrkoår som nu börjar lägga av några av dina fördomar om Jesus och ta reda på vem han verkligen är? Gud är inte längre bort än en bön – så nära är den nya vägen – den som kan öppnar nya perspektiv och som kan få oss alla att förvånat utbrista: ”Varför var det ingen som berättade detta för mig förut!”